

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεία : Σοφοκλέους 10
Τηλ. 34.659

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
1—15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1946

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄
"Ετος ΙΒ' άρ. φύλ. 19 (-113)

Αί έργάσιμοι ώραι τών 'Υποκαταστημάτων

Τήν 16ην Μαΐου έξεδόθη έγκύκλιος καθορίζουσα τās έργασίμους ώρας του Κ. Κ)τος από 8—2. Τήν επομένην διά νεωτέρας έγκυκλίου καθωρίσθησαν αύται από 8—2.30.

Διά τά 'Υ)ματα ισχύουν αί κανονικαί ώραι, ήτοι 6 έως 6 1/2 ώραι ήμερησίως, αναλόγως τής έργασίας, επί πλέον δέ 45 ώραι μηνιαίως συνεργειακάι.

Είναι γνωστόν πόσον οί άγώνες του Συλλόγου τείνουν νά καθορισθῆ ένιαίον ώράριον Κέντρου και 'Υ)μάτων.

Θά πρέπη όμως νά λεχθῆ ότι αί σημεριναί δυσβάστακτοι συγκοινωνιακάι δυσχέρειαί τής πρωτεύουσας, αί πολύωροι ούραί άναμονής, αί μακράί άποστάσεις και τά σημαντικά έξοδα μεταφοράς δέν έπιτρέπουν έν 'Αθήναις τήν άπογευματινήν έργασίαν, όπως έπίσης είναι άληθές ότι συνεχής έργασία από 8-3 άντενδείκνυται, διότι ύπονομεί—ίδίως ύπό τās σημερινάς οίκονομικάς συνθήκας—τήν ύγείαν παντās έργαζομένου.

Αί συγκοινωνιακάι αύται δυσχέρειαί δέν ύφίστανται είς τό σύνολον σχεδόν τών 'Υποκ)των. Κατά συνέπειαν τό ζήτημα του καθορισμού τών έργασίμων ώρων τούτων έξαρτάται α) από τήν ταχίστην και πλήρη άπό πάσης πλευράς έξυπηρέτησιν τών πελατών β) από τήν μη δημιουργίαν καθυστερήσεως και γ) από τήν άντιμετώπισιν του τοπικού συναγωνισμού. Έάν αί προϋποθέσεις αύται δέν δύνανται νά πληρωθώσιν έντός καθωρισμένου και λογικών ώρων έργασίας, τουτο άσφαλώς δέν όφείλεται είς τούς Συναδέλφους τών 'Υποκ)των, τών όποίων είναι γνωστή ή είς τό καθήκον προσήλθοις, άλλα, είτε είς τήν έλλειψιν οργάνωσως τών ύπηρεσιών εκάστου 'Υ)τος, είτε είς τήν, παρά τήν ύφισταμένην οργάνωσιν μη έπαρκή έπάνδρωσιν του 'Υ)τος οία τήν διεκπεραίωσιν τών έργασιών αυτού.

Η καθολική 'Οργάνωσις τής Τραπεζής (Κεντρικού και 'Υ)τητων) είναι εκείνη, ήτις δια δδηγήση είς τήν δικαίαν κατανομήν του Προσωπικού—ά νευ ά ν ά γ κ η ς π ρ ο σ λ ή ψ ε ω ς ν έ ο υ τ ο ι ο υ τ ο υ, ώ ς ή μ ε ι ς π ι σ τ ε υ ό μ ε ν, — και είς τήν άρισιν τών δικαίων παραπόνων τών Συναδέλφων τών 'Υ)τητων. Τουτο άπέτέλεσε και άποτελεεί έν τών βασικών αίτημάτων του Συλλόγου.

Η νοοτροπία τής διανυκτερεύσεως τών Συναδέλφων και πλειστάκις μάλιστα άνευ άποχρώντος λόγου, είς τά 'Υ)ματα, ίνα έξέρχωνται εκείθεν ράκη, ούτε νοητή είναι πλέον, ούτε άνεκτή. Άποτελεεί θλιβερόν κατάλοιπον του παρελθόντος.

Διακηρύσσομεν τήν ανάγκην τής έργασίας, άλλα τής λελογισμένης και ούχι τής είς βάρος τής ύγείας τών Συναδέλφων έργασίας και τής άσκόπου άπωλείας χρόνου, συνεπεία έλλείψεως οργάνωσως και νοοτροπίας νοσηράς.

Δέν πρέπει νά μās διαφεύγη τήν προσοχήν ότι ό καθορισμός ώρων έργασίας τών 'Υποκ)των και ίδία τών ώρων τών μετά του κοινού συναλλαγών δέον νά είναι ένιαίος ύφ' όλων τών έν εκάστη πόλει Τραπεζών και τουτο δύνανται νά τό άντιμετωπίωσιν οί Συναδέλφοι έν συνεννοήσει μεθ' άλλων τών Συναδέλφων τών άλλων Τραπεζών. Είναι εύνόητον ότι δά συναντήσωσιν έν προκειμένω τήν ένίαχσιν του Συλλόγου και τής 'Ομοσπονδιακής Έπιτροπής.

ΣΧΟΛΙΑ

ΚΑΙ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Οί Συναξιοϋχοι

Οί Συναξιοϋχοι τής Τραπεζής διέρχονται ήμέρας άνηκούστου δυστυχίας με τήν γλισχρότατην σύντασιν, ή όποία τους άπονέμεται. Η Διοικ. Έπιτροπή του Συλλόγου άγωνίζεται διά τήν βελτίωσιν τών αποδοχών των και σί στήλαι τής «Τραπεζιτικής» άπησχολήθησαν με τό σοβαρώτατον τουτο ζήτημα επανειλημμένως. Ο Διοικητής έχει ίεράν ύποχρέωσιν νά δώσῃ ά με σ ω ς τήν πρέπουσαν λύσιν, διότι ή δέσις των Συναξιοϋχων είναι άξιοδρήνητος. Ο κ. Πεσματζόγλου έχει ένα όνομα, τό όποιον ή δέσις του σήμεραν του διδει τήν εύκαιρίαν νά τό συνδέσῃ με έργα κοινωνικής προνοίας.

Νά έλπισωμεν τουλάχιστον ως προς αυτό ;

Αί άπορφανισθεΐσασιν οίκογένειαί

Κατόπιν άγώνων του Συλλόγου ή προδημία καταβολής πλήρων άποδοχών είς τās οίκογενείας των κατά τό διάστημα τής κατο-

χής πεσόντων Συναδέλφων παρετάθη μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου έ. έ. Καί έρωτώμεν διατί μέχρι τότε καί όχι ί σ ο β ί ω σ; Πληροφωρούμεθα ότι εις άλλους Όργανισμούς καί δή συγγενείς προς τήν Τράπεζαν παρόμοιοι περιπτώσεις αντιμετώπισθησαν διά τής χορηγήσεως ίσοβίας τιμητικής συντάξεως, ίσης προς τās αποδοχάς του έν ενεργεία βαθμού του πεσόντος Συναδέλφου. Καί αυτό άποτελεί τίτλον τιμής διά τά ιδρύματα καί τούς διοικούντας αυτά, διότι άποδεικνύει κάποιον παλόν πατριωτισμού. Ήμείς τί κάμνομεν; Πάντοτε ούραγοί;

Οί άπολυθέντες συνεπεία μακράς άσθενείας

Είναι γνωστή ή οίκτρα άποτυχία, ήν έσημείωσε τό... μέτρον τής έδελουσίας εξόδου καί δυστυχώς δέν υπάρχει κανέν φωτεινόν ύπερ αυτής σημειόν. Έάν τουλάχιστον συμπεριελάμβανεν αύτη καί τούς άπολυθέντας λόγω μακράς άσθενείας—ελάχιστους άλλωστε—δά παρουσίαζε κάτι τό ανθρωπιστικόν εις τό ενεργητικόν της, ώστε να έχουν να τό επιδείξουν οί πρωταγωνιστάί τής άτυχεστάτης αυτής ύποδέσεως. Είναί ακόμη καιρός καί άποτελεί έργον δικαιοσύνης τούτο.

Αί ύπανδροί Συνάδελφοί

Ή έδελουσία σερβίρεται κατά δόσεις. Τουτό άποδεικνύει ότι τό όλον ζήτημα δέν έμελετήθη παντελώς καί ή Διοίκησις θαδίζει ψηλαφητά. Μέχρις ότου λήξει δά είμεθα όλοι δι' έδελουσίαν, άν καί ή όλη τακτική τής Διοικήσεως άμφιβάλλομεν άν καί σήμεραν ακόμη έχει άφίσει ύπαλλήλους που να μη είναί άπογοητευμένοι μέχρι του σημείου ώστε να δέλουν να φύγουν μιά ώρα ένωρίτερα. Πάντως έκεינו τό όποιον δά πράξη όπωσδήποτε να γίνη είναί να διευκολυνθούν διά τής έδελουσίας εξόδου όχι μόνον αι μητέρες Συνάδελφοί, αλλά καί αι ύπανδρ οί, έφ' όσον φυσικά έχουν ώρισμένον χρόνον ύπηρεσίας. Όσον άφορά τούς όρους άποχωρήσεώς των, δέν είναί νοητόν να μη εύρίσκωνται ούτοι εις άρμονίαν προς τούς όρους των μέχρι τούδε άποχωρησασών.

Λαδών συνέχεια

Μέ τήν λεκτική διατύπωση των πολυγραφημένων όμοιομόρφων έγγράφων, τά όποια έκιοινοποιήθησαν εις τούς έδελουσίως εξελθόντας Συνάδελφους, ή Διοίκησις τής Τραπεζής ήγνόησε τās τιμίας παραδόσεις του Ίδρύματος καί έρράπισε τήν φιλότιμον εργασίαν μιάς όλοκληρού ζωής. Δέν εύρήκε τρόπον να παραδέξη ούτε ένα «ε ύ χ α ρ ι σ τ ώ» έστω καί συμβατικό, εις έκείνους που έδωσαν τό είναι τους για τήν προκοπή του Ίδρύματος, καί έστερξε με τήν πλατεία ύπογραφή της να διαμορφωθή σέ φύλλο πορείας, έκείνο τό χαρτί, που τρεμουλιάρικα αύριο χέρια δά χαϊδεύουν νοσταλγικά τό έπαγγελματικό τέρμα τής ζωής των.

"Όταν κανένας ποτίζει πικρίαν δέν γεύεται χυμούς. Είναί καιρός καί ύπάρχει τρόπος άκόμη να επανορθωθή τό λάθος όχι διά στερεοτύπων, αλλά δι' ιδιαιτέρου εις έκαστον έγγράφου, εξαιρόντος τά χαρακτηριστικώτερα προσόντα τής τραπεζιτικής του ζωής καί τής ύπηρεσιακής του ιδιοσυγκρασίας.

Ή δευτέρα βάχη

Ή Διοίκησις τήν πρώτην μάχην τής άνασυντάξεως του Προσωπικού τήν έχασε με άνυπολόγιστον διά τήν Τράπεζαν ζημίαν. Καί τήν έχασε διότι δέν ήκουσε τās εισηγήσεις του Συλλόγου, μιά των όποιων ήτο ή **οικονομική ένίσχυσις του Προσωπικού**. Υπολείπεται να έπιχειρήση δευτέραν καί αύτην δά τήν κερδίση εάν, άνευ αναβολής καί συντόμως, λάβη μέτρα **σοβαράς βελτιώσεως των άποδοχών, όλοκληρώσης τήν έδελουσίαν**, προσβή έν συνεχεία καί εκ παραλλήλου εις τήν **ανάθεώρησιν των ποιοτικών διακρίσεων καί τήν ένέργειαν προαγωγών, εις τήν έκπόνησιν νέου οργανισμού τής Ύπηρεσίας καί εις τήν αναδιοργανώσιν τής Τραπεζής**. Μία από τās άνυπολόγιστους ζημίας είναί ή **έκδηλος άπογοήτευσίς** του Προσωπικού, τό όποιον δικαίως ή άδικως—καθ' ήμās δικαιοτάτα—δέν έλπίζει πλέον ότι ή σημερινή Διοίκησις δά του έξασφαλίση ποτέ τήν άνετον ζωήν. Αύτά όλα τά προΐδομεν, τά έτονίσασμεν καί έκρούσασμεν τόν κώδωνα του κινδύνου. Δυστυχώς δέν εισηκούσθημεν. "Ας προσέξη ή Διοίκησις διότι δυνάτοτης τρίτης μάχης δέν δά ύπάρξη.

Δέν τά έξεχάσαμεν

Πλησιάζει έτος σχεδόν άφ' ότου έδέσασμεν ύπ' όψιν τής Διοικήσεως τό ζήτημα των **άσφαλιστρων** καί τό ζήτημα των **δέσεων εις Συμβούλια Έταιριών**. Μέχρι τής στιγμής παρά τās όχλήσεις μας, ούτε τό έν, ούτε τό άλλο έρρυθμίσθησαν. Καί να ήδελαμεν να τά ξεχάσωμεν δέν δυνάμεθα, διότι μās τά ύπενθυμίζουν αι άντιπροσωπείαι των Ύλλόγων καί οί Συνάδελφοί του Κεντρικού κατά τρέσον έντονον. Τι λέγει ο κ. Δ ά ρ μ ο ς ;

Αί οικονομικά διευκολύνσεις

Δέν έπανερχόμεθα επί του ζητήματος τής χορηγήσεως δανείου μέχρι δύο έως τριών μισθών, διά να τό υπενθυμίσωμεν εις τήν Διοίκησιν, διότι τούτο γίνεται άπαξ, άν μη δας τής ήμέρας προφορικώς, πότε εις τόν κ. Διοικητήν καί πότε εις τόν κ. Ύποδιοικητήν. Τό αναφέρομεν διά να τονίσωμεν ότι τό **έπίκαιρον** έχει άξίαν, άκόμη δέ καί τό προσ-

φερόμενον καὶ ὄχι τὸ ἐπιβαλλόμενον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν θερινὴν ἐνδυμασίαν, ἐὰν δὲν φωνάξωμεν, θὰ τὴν λάβωμεν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος. Εἶναι ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1945 ἡ μότρα μας αὕτη.

Αἱ ἄδειαι

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς ὠρισμένον περιφερειακὸν Ὑγμα δὲν γίνονται δεκταὶ αἱ αἰτήσεις τῆς μηνιαίας κανονικῆς ἄδειας καὶ μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἐγκρίνονται 15—20 ἡμερῶν ἄδειαι. Εἶναι γνωστὸν τίνα σημασίαν ἔχει ἡ ἄδεια σήμερον διὰ τὸν ἐργαζόμενον, ἔπειτα ἀπὸ τὴν συνεχιζομένην πενταετῆ ἐξοδίσωσιν καὶ θὰ ἔπρεπεν ἡ Διοίκησις, ὄχι ἀπλῶς νὰ ἐγκρίνῃ τὰς ἄδειας, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰς καθιστᾷ ὑποχρεωτικὰς καὶ νὰ παρέχῃ καὶ οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν σοβαρὰν. Διὰ τοῦτο εἴμεθα θέβαιοι ὅτι ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ὑψίματος—τὴν ὁποίαν διακρίνει εὐρὺ καὶ πρακτικὸν πνεῦμα—καὶ ἐκ λόγων ἀκόμη ὑπηρεσιακοῦ συμφέροντος θὰ ἐξετάσῃ ἡ ἴδια τὸ ζήτημα καὶ δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι θὰ παρακάμψῃ τὰς ἀντιρρήσεις τῶν ὑπηρεσιῶν. Καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τὶ γίνεται τὸ ζήτημα τῶν ὑπερρωτῶν διὰ τοὺς ἀδειούχους; Θὰ ἐπιμείνῃ μέχρι τέλους ἡ Διοίκησις; Ἰδοὺ ἀψυχολόγητα μέτρα, τὰ ὅποια δυστυχῶς κρατοῦν τὴν Διοίκησιν μακρὰν ἀπὸ τὸ Προσωπικόν.

Ποῖον ἐκ τῶν δύο συμβαίνει;

Ἐχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι, ἡ ὁ κ. Διοικητὴς δὲν λαμβάνει τὴν «Τραπεζιτικὴν», παρὰ τὴν ἐπιμελῆ φροντίδα μας νὰ τὴν στέλλωμεν, ἢ ἐὰν τὴν λαμβάνῃ δὲν εὐρίσκει τὸν χρόνον νὰ τὴν διαβάσῃ. Διότι ἐὰν τὴν ἐδιάβαζε εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ μὴ ἐλάμβανε μίαν ἀπόφασιν ἔστω καὶ δι' ἓν ἀπὸ τὰ ζητήματα τὰ ὅποια δίδονται ἐν αὐτῇ. Ἄλλως δὲν ἐξήγηται. Ἐὰν ἔχωμεν λάθος, ὄχι εἰς τὸν συλλογισμόν μας, ἀλλὰ ὡς πρὸς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων, ζητοῦμεν συγγνώμην.

Καὶ πάλιν ἡ ἐδελουσία

Φοβούμεθα ὅτι ἡ συνέχεια, ἥτις θὰ δοθῇ εἰς τὴν ἐδελουσίαν, δὲν θὰ παρουσιάσῃ εὐτυχέστερα ὁποτελέσματα ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε ὀδυνῆρά. Νὰ τονίσωμεν τὴν ἀνάγκην νὰ συμμετάσχη εἰς μίαν Ἐπιτροπὴν καὶ ὁ Σύλλογος, ὁ ὁποῖος καὶ μελετηρὸς ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι καὶ εἰς ἐπαφὴν εὐρίσκειται μὲ ὄλον τὸ Προσωπικόν, εἶναι πολυεπιωμένο. Θὰ ἐπροτεῖναμεν κάτι ἄλλο. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἐμποδιζόμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἐλλειψις μαχητικότητος

Πολλοὶ Συνάδελφοι ἐκφράζουν τὴν ἐκπληξίν των διὰ τὴν ἔλλειψιν μαχητικότητος ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου. Οἱ Συνάδελφοι ἔχουν δίκαιον. Ἀλλὰ καὶ ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἔχει καὶ θὰ ἔχῃ δίκαιον δι' ὠρισμένον μικρὸν ἀκόμη χρονικὸν διάστημα.

Ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν μισθῶν

Ἡ Ο. Ε. Τ. Ο. συνῆψε ὑπόμνημα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰς Διοικήσεις τῶν Τραπεζῶν διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν μισθῶν ἐπὶ δικαίας καὶ λογικῆς βάσεως καὶ ἀναμένει τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀρμοδίων.

Τὸ Ταμεῖον Ὑγείας

Κατὰ τὸ δεκαπενθήμερον 1—15 Ἰουνίου ἐγένοντο δύο Συνελεύσεις τῶν μελῶν τοῦ Ταμεῖου Ὑγείας, ἡ μία τῆς λογοδοσίας καὶ ἡ ἕτέρα τῆς ἀναδείξεως τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου, ὅπερ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν Συναδελφῶν κ.κ. Γρ. Ρίτσου, ὡς Προέδρου, Σωτ. Τρουπάκη, ὡς Ἀντιπροέδρου καὶ Ι. Τζωρτζοπούλου, Ἰπ. Στεφανίδου, Χρ. Καλφαρέτζου, Γ. Ἀθανασοπούλου, Γρηγ. Χασιακοῦ, Ἡλία Κροντηρᾶ καὶ τῆς Κυρίας Ἀδμαντίας Βούλγαρη, ὡς Συμβούλων.

Δικαία ὑπερηφάνεια

Μὲ ἀνυπόκριτον χαρὰν καὶ δικαίαν ὑπερηφάνειαν τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἤκουσε τὴν ὑπὸ τῆς Πολιτείας προαγωγὴν τοῦ κ. Κω ν. Τζωρτζοπούλου εἰς Ὑποδιοικητὴν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς. Διότι ὁ σεμνὸς αὐτὸς ἀκαπανεὺς τῆς ἀναπτύξεως τῆς Συνεταιριστικῆς καὶ Ἀγροτικῆς πίστεως προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, μεταξὺ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς ὁποίας κατεῖχεν ἐπίλεκτον θέσιν, λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιακῶν, πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν προσόντων του. Ἡ Πολιτεία διὰ τῆς προαγωγῆς αὐτῆς ἐσημείωσε μίαν πρώτην τάξεως ἐπιτυχίαν.

Οἱ ἀποσπώμενοι

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τῆς Τρῶξης διὰ τοὺς καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐπιδιώκοντας ἀπόσπασιν ἐκτὸς τῆς Τραπεζῆς καὶ εἰς ὑπηρεσίας ἀσχέτους πρὸς τὴν Τράπεζαν, κρατᾷ ἰδιαιτέραν σημεῖωσιν εἰς τοὺς ποιοτικὸς των φακέλλους, ἵνα τοὺς ἔχῃ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν κρίσιν πρὸς προαγωγὴν καὶ διὰ τὴν μὴ τοποθέτησίν των μελλοντικῶς εἰς ἐπικαίρους καὶ ἐκλεκτὰς θέσεις. Μολονότι ἡ ὁσδένεια αὕτη παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ Τραπέ-

ζη δὲν εἶναι ἀνησυχαστική, ἐν τούτοις δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ φέρωμεν τούτο εἰς φῶς, πρὸς ἀποτροπὴν τῶν δυσαρέστων, ὡς ἄνω, συνεπειῶν.

Ἄκαιρος ἀνησυχία

Ἀντιπροσωπεῖται Ἰγμάτων μᾶς γράφουν νὰ μὴ τοὺς ξεχάσῃ ὁ Σύλλογος εἰς τὰς διανομὰς ὑφασμάτων καὶ λοιπῶν εἰδῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν χορήγησιν δανείων. Τὰς πληροφοροῦμεν ὅτι ἐὰν λάβουν ἠρώματα τοιαῦτα διανομαὶ καὶ χορηγήσεις δανείων, δὲν πρόκειται νὰ ἐξαίρεθῶν οἱ Συνάδελφοι τῶν Ὑποκλιτων. Ἄλλα πού τέτοια τύχη; Ἐὰν γίνῃ κάποτε κάτι, ἄς εἶναι βέβαιον ὅτι ἐν τῇ ἰδικῇ μας Τραπεζῇ δὰ γίνῃ κατόπιν ἐορτῆς καὶ πολὺ ἄργά. Τὸ παρελθὸν δὲν μᾶς ἔχει διδάξει; Διατὶ λοιπὸν τόσον γρήγορα διατυπώνουν τὰς ἀπόψεις των; Ἐδῶ ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον π. ἔ. μένει ἄλυτον τὸ ζήτημα τῶν Σχολῶν ξένων γλωσσῶν εἰς τὰ Ὑγματα, παρὰ τὴν ἔκτοτε ρητὴν ὑπόσχεσιν τῆς Διοικήσεως καὶ ὠρισμένα Ὑγτα δὰ νομίζουν ἀσφαλῶς ὅτι ὁ Σύλλογος ἀμελεῖ νὰ τοὺς ἀπαντήσῃ εἰς τὰ σχετικὰ ἔγγραφα των.

Περίεργον

Μεγάλῃ Τραπεζῇ, τὴν ὁποῖαν διαρκῶς ἡ Διοίκησις μᾶς ἐπικαλεῖται προκειμένον νὰ μὴ ἐνισχύσῃ τὸ Προσωπικόν, ἔχει ἀναλάβει τὰ ἔξοδα νοσηλείας τῶν φυματικῶν ὑπαλλήλων τῆς, τὰ ἔξοδα λουτροθεραπειῶν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην λουτρῶν καὶ διέδρασε ἐσχάτως σοφάρωτον ποσὸν διὰ τὴν παιδικὴν μέριμναν. Παρὰ ταῦτα τὸ Ταμεῖον Ὑγείας τῆς Τραπεζῆς ἐκείνης δὲν εἶναι πλούσιον. Πλουσιώτατον εἰς παροχὰς εἶναι μόνον τὸ ἰδικόν μας, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Διοικήσεως. Δὲν εἶναι περίεργον πῶς συμβαίνει αὐτό; Ἐκτός ἐὰν πλουσίαν παροχὴν θεωρεῖ ἡ Διοίκησις τὴν χορήγησιν ἑνὸς αὐτοῦ ἡμερησίου εἰς τὰ ἄρρωστα παιδιά. — Διότι περὶ αὐτοῦ πρόκειται εἰς τὴν πρᾶξιν.

Ἐάν.....

Πολλοὶ ἀνώτεροι καὶ ἀνώτατοι Συνάδελφοι, ἔχοντες ὑπερτριανταπενταετῆ ὑπηρεσίαν, μᾶς προτρέπουν νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τὴν υἰοδότησιν τοῦ Σχεδίου τοῦ Συλλόγου ὡς πρὸς τὴν ἐδελουσίαν ἔξοδον καὶ δηλώνουν ὅτι, ἐὰν ἐφαρμοσθῇ τούτο, λίαν προθύμως δὰ ὑπέβαλον αἴτησιν ἀποχωρήσεως. Οἱ σεβαστοὶ Συνάδελφοι ἔχουν τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐφαρμοσθοῦν μελετημένα σχέδια. Ἀλλὰ δὲν γνῶρίζουν ἐκ πείρας ὅτι ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1945 καὶ ἐντεύθεν τίποτε τὸ μελετημένον δὲν γίνεταί;

Αἱ συνεργειακαὶ ἄμοιβαι

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ἀποδοχῶν δὰ ρυθμισθῇ συντόμως. Ἄλλα μέχρι τότε, νομίζομεν ὅτι δικαίον εἶναι οἱ δι' ἔδελουσίας ἐξόδου ἀποχωρήσαντες νὰ μὴ στερηθοῦν τῆς συνεργειακῆς ἀμοιβῆς, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ αὐτοὶ πένονται, ὅπως ὄλοι μας.

Οἱ ὁμογάλακτοι ἀδελφοί

Εἰς προηγούμενον φύλλον ὑπεμνήσαμεν ὅτι ἀπὸ τοὺς κόλπους τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς προήλθον Τράπεζαι πλήρεις σφρίγγους, ὅπως ἡ Κτηριακὴ, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ἀγροτικὴ.

Ἄν καὶ πρόκειται περὶ ἰδρυμάτων πιστωτικῶν, τὰ ὁποῖα μεταξὺ τῶν συνδέονται μὲ δασμούς οικονομικοῦ κυρίως χαρακτήρος, ἐν τούτοις ἡ κοινὴ των προέλευσις εἶναι φυσικὸν νὰ συνδέῃ καὶ συνδέει τὰς Τραπεζὰς αὐτὰς πρὸς ἀλλήλας καὶ πρὸς τὴν κοινὴν μητέρα καὶ μὲ δασμούς οικογενειακοῦς, δασμούς, δηλαδὴ, ἠδικῶν χαρακτήρος.

Ἄν αὐτὸ ἀληθεύῃ προκειμένον περὶ τῶν Τραπεζῶν, περὶ ἀπροσώπων δηλαδὴ ὀργανισμῶν, εἰς τοὺς ἐποίους καὶ ἡ αἰσθηματολογία ἀκόμη δὰ πρέπη νὰ διατηρῆται ζηρὰ καὶ ἀμειψώς, εἶναι αὐτονόητον ὅτι οἱ οικογενειακοί, οἱ ἠδικοὶ δασμοὶ πρέπει νὰ ὑπάρχουν, κατὰ μείζονα λόγον καὶ μὲ ἐντονωτέραν ἐκδήλωσιν, μεταξὺ τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν αὐτῶν. Καὶ τούτου ὄχι μόνον διότι τὸ Προσωπικόν των, εἰς τὰ ἀρχαιότερα καὶ κυριώτερα, τοῦλάχιστον, στελέχη του, προσελήφθη, συνυπῆρέθη καὶ συνειργάσθη ἐπὶ μακρὸν ὑπὸ τὴν ἰδίαν στέγην, τὴν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ διότι αὐτὸ ἐπίσταλλει ἡ γενικωτέρα συναδελφικὴ ἀλληλεγγύη καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον τῆς τάξεώς μας.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς εἶναι δικαιολογημένη ἡ πικρία καὶ ἡ δυσφορία, τὴν ὁποῖαν αἰσθάνονται οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὅταν συναντοῦν ὄχι μόνον ἀδιαφορίαν ἀλλὰ καὶ ἐσκεμμένην ἀντίδρασιν ἀπὸ παλαιούς συναδέλφους των, ὅτινες, κατέχοντες ἐπικαίρους θέσεις εἰς τὸ Ἐκδοτικὸν Ἴδρυμα, δὰ ἠδύνατον ἄριστα νὰ τοὺς διευκολύνουν εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῶν νομίμων ἀξιώσεών των. Πικρὸ δὲ περισσότερο εὐακίς αἱ ὁμοῖαι ἰδικαὶ τῶν ἀξιώσεις συμπύπτει νὰ ἔχουν ἰκανοποιηθῇ καὶ δὲν κινδυνεύουν συνειπῶς νὰ ἐπηρεασθοῦν αὐταὶ δυσμενῶς ἐκ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἄλλων.

Σκοπὸς τῶν γραμμῶν τούτων δὲν εἶναι νὰ στρέψῃ ἐναντίον ὠρισμένων προσώπων τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀλλὰ νὰ ὑπομνήσῃ απλῶς εἰς τοὺς κατέχοντες τὰς ἐπικαίρους ἐκείνας θέσεις, ὅτι ἡ κοινὴ ὑπηρεσιακὴ καταγωγὴ γεννᾷ δι' ἐκείνους μερικὰς ὑποχρεώσεις καὶ δι' ἡμᾶς μερικὰ δικαιώματα.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι, «έχοντες ἄρκετόν νοῦν, νοοῦσιν».

ΠΕΝΘΗ

Ἡ συναδελφικὴ οικογένεια ἐπένησε τελευταίως τὸν ἀπροσδόκητον θάνατον δύο συναπαθεσάτων Συμαδέλφων.

Τοῦ Λεγιστοῦ Δ. Παπαδιαμαντοπούλου, διώματος ἀσκητηνιστικοῦ δυστοχήματος καὶ τοῦ Ἡλία Κεχαγιά, Ἀνωτάτου Λειτουργοῦ τῆς Τραπεζῆς, ἀποβιώσαντες ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος τῆ 24 Μαΐου ἔ.ἔ.